

הייתי באה עם הילדים - ויוסף היה מעביר להם שעור: מה ההפך של - להדליק את האור?
- מ"רדוד?", מ"שכיח?" ונותן ציון לכל תשובה.

ומה פרוש ראשי התיבות של קופ"ח? וכמה זה 4 ברבוע? ו- 9 כפול 8? וכך היתה עוברת לה שעת אחת"צ של ערבית - בנעימים, בכיף.

וכשהייתי מעלה בעיה של מקומות עבודה ובוחנת שעות של חרוצים וגם כאלה שלא - יוסף היה אומר: "כשאני הייתי מרכז עבודה"... והוא זכר כל אחד, וכל אחת - ממש מדהים.

והנגריה. בית עץ ששמע הרבה ספורים מיוסף וראה זוג ידי זהב מלטשות, חרוצות, אוהבות לעבוד.

לפני כחודשיים אמרתי לסוניה "סוניה הערב אנחנו באים לאכול איתך, ועם יוסף - ארוחת ערב" - כי ידעתי. זו תהא הפעם האחרונה. פגישת פרידה.

יוסף עוד שאל - בקול חרישי: - "אז מה נשמע?" - "תספרי קצת..."

ואני קרבתי אליו את מושבי ואמרתי: יוסף - הכל אותו דבר. עובדים. מתרוצצים. מתבגרים. שרים... ותחזיק מעמד.

לחיצת יד אחרונה. חזקה. כמו שיוסף היה - חזק. גבוה. ופרידה.

ונותרה לי = לנו סוניה. דומעת. עכשיו כבר בוכה.

ונשאר המון ספורים, המון ציטוטים, המון מ-יוסף. עכשיו צריך לומר - יוסף וסוניה - יוסף א"ל.

וסוניה תבדל לשנים של בריאות - במשפחה שלנו. אזכור אותך, חבר טוב בעל מוסר חיים מיוחד חבר משפחה.

תהא נשמתך, מנוחתה בגן עדן - ותמסור דרישת שלום...

שרה'ה.

אתה אומר "יוסף" - אתה אומר "יוסף וסוניה".
אתה שואל "איפה סוניה?" - אתה נענה: "סוניה אצל יוסף".
אתה מחפש את סוניה - אומרים לך: "סוניה נסעה עם יוסף".

שני אנשים.

יחד.

כל השנים.

עד היום. עד הלילה בו נפרד יוסף לנצח נצחים מסוניה - ומאתנו. המון, המון שנים - כבר כמה עשרות שנים - אני מכירה את יוסף ז"ל וסוניה תבדל"א.

אמי ז"ל היתה לוקחת אותי לשתות קפה עם 2 קוביות שוקולד בבית של החברות הטובות שלה.

ואח"כ אני ואחותי ז"ל היינו אוכלות פשטידת תפוחי-אדמה עם שמנת בבית של יוסף ז"ל וסוניה. ושוב אני עם אבי ז"ל אצל סוניה, סוניה ויוסף - לכוס תה עם חלב ועוגת שמרים.

בית של חברים.

כעבור שנים - אני צועדת לשם עם ילדי - לשתות כוס קפה ועוגה טובה של סוניה - ולשוחח עם יוסף. וכך זה היה מתנהל:

- אז מה נשמע? מה קורה במשק? איפה את מופיעה? איך היה בהופעה האחרונה?...

התעניינות לא נורמאלית - יוסף היה יושב קשוב, סקרן ומתעניין - "ספרי לי - מה התגובות? קראת מה כתוב? אני הרי כבר לא יוצא כל כך - ולא שומע מה אומרים? ואיך החליטו במזכירות?"...

ואני יושבת פעורת פה מעצם היותו בקיא כל כך בתקנות, בתקנון, בחוקי ומוסר העבודה.

לעיתים הייתי עונה לו "תאמין לי, אני יודעת פחות ממך".